

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 27 i Lov om Indkomstskat til Københavns Kommune Nr. 110 af 18. April 1910 m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2336).

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 195) samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om fremmedes Handelsberettigelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2759).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Birch: Hensigten med det foreliggende Lovforslag er som bekendt at komme bort fra den gamle Forordning af 8. Juni 1839, og der har i Aarenes Løb været gjort flere Forsøg paa at naa til dette Resultat, senest i Samlingen 1910—11, i hvilken der paa dette Tings Bord laa et Lovforslag, der var vedtaget i Landstinget. Den daværende Handelsminister (Muus) oplyste ved den Lejlighed, at Anledningen til, at Lovforslaget var fremkommet, navnlig var Henvendelser fra Udlandet, altsaa at det mere var Pression fra Udlandet, end det var Henvendelser fra Indlandet, som gav Anledning til Lovforslagets Fremkomst. Det ligger da nær for Danske at være paa deres Post ved denne Lejlighed og at tænke paa, at danske Interesser ikke gaas for nær. Det glæder mig derfor straks at kunne sige, at det forekommer mig, at den højtærede Handelsminister i denne Sag har haft en heldig Haand. Det forekommer mig, at man ikke er gaet nogen her i Landet for nær, og Venstre vil derfor med Interesse og Forstaaelse gaa til Behandlingen af det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger om Lovforslagets Enkeltheder, Bemærkninger, der dog staar for min egen Regning, og jeg ønsker allerede her at præcisere, at der ikke har været Lejlighed til at høre, hvad de interesserede Parter har at sige om det nu foreliggende Lovforslag. De Ytringer, jeg nu fremkommer med, er derfor ikke af en saadan Karakter, at jeg ikke kan skifte Standpunkt, hvis der under Sagens Behandling skulde fremkomme fra nogen Side noget, som giver Anledning til at faa et andet Blik paa Sagen, end jeg nu har.

Før jeg vender mig til Lovforslagets Enkeltheder, ønsker jeg at sige et Par Ord om Lovforslagets Titel. Jeg har nemlig den Opfattelse, at Lovgivningsarbejdet bør være af en saadan Art, at hele Lovmaterialet er saa tilgængeligt for Lægmand som muligt, at man ikke i hvert enkelt Tilfælde skal løbe til en Sagfører, naar man vil have Besked om et Lovarbejde, og det forekommer mig, at et af de Krav, som man med Rette kan stille til en Lov, er, at man af dens Titel straks faar Hovedindtrykket af, hvad der indeholdes i Loven. For at betegne, hvad jeg tænker paa, skal jeg nævne et Par Eksempler indenfor de Sager, som jeg særlig har lagt Mærke til, nemlig Handelsager. Jeg skal saaledes pege paa, at vi for nogle Aar siden fik en Lov, der, saa vidt jeg husker, hed „Lov om urigtig Varebetegnelse m. m.“. Jeg er tilbøjelig til at kalde denne Lov for Tingets Smerdensbarn. Man vil vide, hvilken Lov jeg tænker paa, naar jeg tilføjer, at den oprindelig viste sig her i Tinget under Navn af „Forslag til Lov om illoyal Konkurrence og falsk Reklame“. Mærkeligt nok var i Virkeligheden dette Navn langt mere betegnende end det Navn, Loven endelig fik, altsaa Navnet Lov om urigtig Varebetegnelse m. m., idet Lovforslaget, saa vidt jeg husker, kun indeholder en eneste eller nogle faa Paragraffer om urigtig Varebetegnelse, medens Resten handler om ganske andre Ting. Jeg finder dette meningsløst. Men Forholdene laa den Gang saaledes for, at det maaske vilde have vanskeliggjort Lovens Tilblivelse, hvis den skulde have været sendt tilbage til Landstinget med Rettelse paa dette Punkt. Jeg skal endvidere pege paa, at et Lovforslag, som i dette Øjeblik ligger paa det høje Landstings Bord, nemlig Forslag til Lov om Buttkers Lukning, er blevet døbt saaledes, fordi Loven i sin Tid næsten udelukkende